

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy T. Ś. (Ś.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 7 stycznia 2014 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych począwszy od 1 listopada 2013r.;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na rzecz ubezpieczonego kwotę 240zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. zaskarżoną decyzją z dnia 7 stycznia 2014 r., odmówił ubezpieczonemu T. Ś. (Ś.) prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: z 2009r. Dz.U. nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on żadnego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony T. Ś. domaga się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach uzasadniając, że przez wymagany okres 15 - lat wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A. Wskazał, że w okresie od 22 sierpnia 1978 r. do 28 lutego 1997 r. w czasie zatrudnienia w Kopalni (...) w R.. wykonywał pracę

w warunkach szczególnych i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury oraz wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków: J. S. (1), R. W. oraz W. W..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a także wniósł o przeprowadzenie dowodu z akt osobowych ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w wyżej wymienionej kopalni.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony T. Ś. ur. (...), w dniu 14 listopada 2013 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 21 października 1953 r. i na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, jednakże nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie od 22 sierpnia 1978 r. do 28 lutego 1997 r. w Kopalni (...) w R. na stanowisku pomocnika spawacza z uwagi na fakt, iż zdaniem Oddziału istnieją rozbieżności pomiędzy dokumentacją znajdującą się w aktach emerytalnych, a świadectwem pracy wystawionym przez zakład pracy ubezpieczonego w dniu 7.11.2013 r.

Wobec powyższego zdaniem organu rentowego ubezpieczony nie udowodnił wymaganego, co najmniej 15 - letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych i osobowych ubezpieczonego oraz jego zeznań i uznał, że odwołanie T. Ś. zasługuje na uwzględnienie.

Ponadto Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadków: J. S. (2), R. W. i W. W., które są spójne z zeznaniami ubezpieczonego, a zatem Sąd uznał je za wiarygodne i logiczne – dowód: k. 31-32 i 53 akt sądowych.

Również zakład pracy w pismach z dnia 21 marca 2014 r. oraz z dnia 13 grudnia 2013r. potwierdził fakt wykonywania w czasie zatrudnienia przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych

(tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w spornym okresie wykonywał prace wymienione w wykazie A.

Zdaniem Sądu praca ubezpieczonego T. Ś. w spornym okresie była pracą wymienioną w wykazie A dziale XIV pkt. 12 pkt. 5 załącznika do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. określającego stanowisko pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – dowód: k. 12 akt sądowych.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony T. Ś. spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątplenia przed dniem 1 stycznia 1999r., co najmniej przez okres 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach pozostałe warunki wynikające z treści art. 184

w związku z 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) są niesporne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

O kosztach Sąd orzekł z mocy art. 98 k.p.c.

SSO Maria Gawlik